

examinandas proponat, necesse est, penes quos deinde positum est, utrum consentire velint, nec ne. Præcipua fere causa & maximi ponderis illa censetur, si Imperator ob senium aut valetudinem ad Imperii molem ferendam impar redditus est; Hanc Carolus noster allegavit, ut constat ex Legatorum ad Electores *Oratione*, apud *Godelevium Tom. 2. Schard. p. 1914. ex Capitulat. Ferd. proem.* apud *Limn. ex consilio Seldi apud Goldastum. Fami- anus etiam Stradal. l. d. 1. narrat, quomodo Belgii & Burgundiæ, & paulo post Hispaniæ dominia in Comitibus Belgii Ordinum, Bruxellis habitis, deposuerit, ubi subnectit causam, quam eo tempore præ se tulit, ipsam scilicet *senectutem & valetudinem.* Conf. *Godelev. in Tom. 2. Schard. p. 1898. & Freher. T. 3. p. 484.**

Hanc autem causam solam fuisse nemo facile credit. Suberant certè aliæ, quæ variè à Scriptoribus referuntur. Sunt, qui precibus Filii Philippi cupidine imperandi flagrantis, motum affirmant, ut hæreditaria regna ipsi relinqueret, indeque factum esse, ut etiam Imperii fasces deponere coactus sit, cum Imperatori ex proprio dignitas Imperatoria sit sustinenda. Hoc facto certe aliquo modo imitatus esset Alphonsus I. Hispaniæ Regem, qui cum seculi X. initio laudabiliter regnasset, Filio Garciæ, mortem Patris impatienter expectanti, & regnum occupare conanti, sponte cessit, filiique deinde auspiciis adversus Mauros feliciter pugnavit, ut refert ex *Ambrosio Morale Bzovius ad annum DCCCC VII.*

Præcipue alias prolixus est *Stradal. l. d. 1. in enumerandis causis, quæ tum temporis opinionibus & judiciis hominum circumferebantur de Cæsaris secessu, præterquam enim, inquit, quod assidue articulari morbo vexatus esset, etiam animi aegritudine eum laborasse, quam ex nimia Henrici II. Galliarum Regis felicitate sibi formidabili, concepit; ad hoc animo oberrasse iniquam cum Mauritio Electore pactiorem, infelicitergo, tentatam Metim, & fortune (quam juvenum amicam appellabat) mutationem. Quæ confirmare videtur Godelevius T. 2. Schard. p. 1897. scribens: Quod non desint fide & autoritate præstantes viri, qui referunt, cum essent, qui à sententiâ eum abducere vellent, dixisse ipsum, impendisse se quæ habuisset omnia, & quidem in fulciendum tuendumque, maxime Ecclesiasticum Statum, pecuniam, quæ quidem*

B

repara-

